

שירת סייעה

רון הירשי

Constance R. Bergman

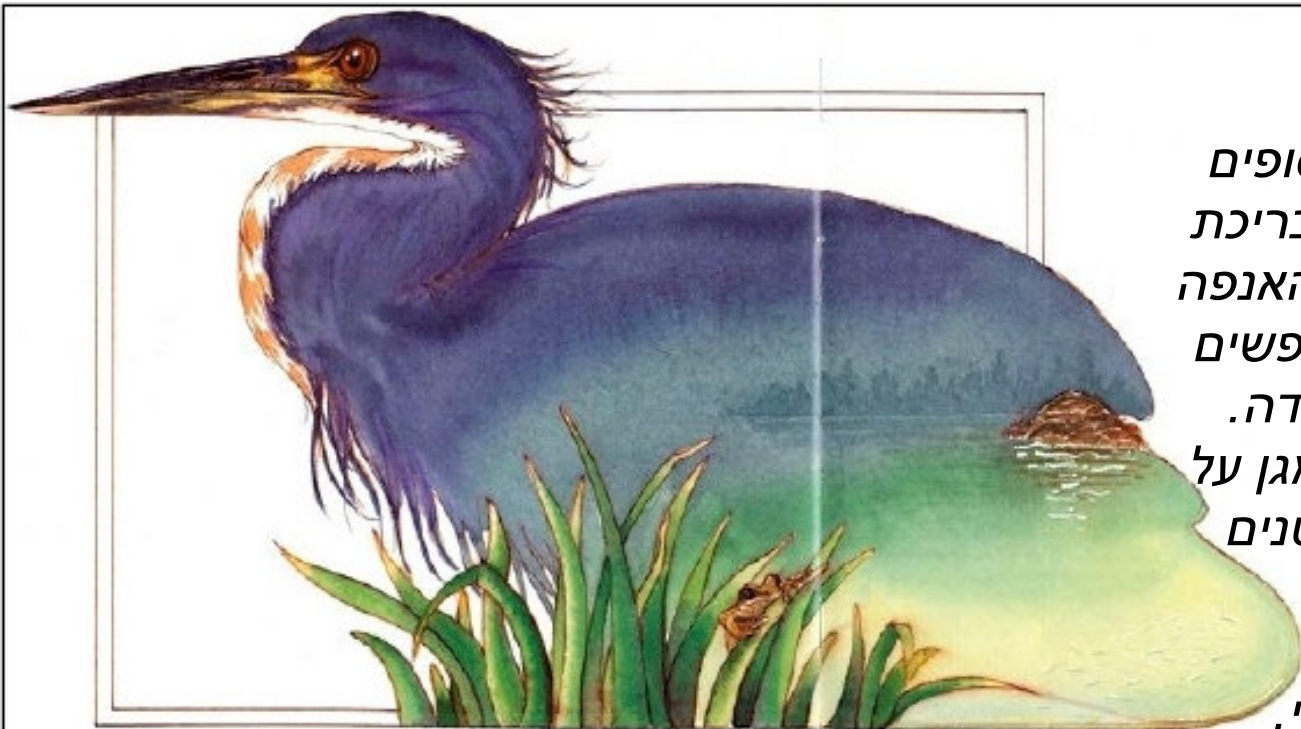
ציורים קונסטנץ ברגמן

כשסבתא וסבא היו
צעירים, היו מילות
ס'קלאלאם כמו הרוח,
שירת הציפורים וגלי
הגאות. הקולות שלנו
היו הצליל היחידי, נעים
ורך, והקולות החזקים
היו אלה של דגי
אלתית ושל עץ הארז.

היום, כשאני הולכת
בבוקר לאורך פלג
בדרכי לים, אני שומעת
את מילות ס'קלאללאם
אותן לימדה אותי
הסבתא סייעה.
דגיגי אלתית צעירים
שוחים בדרך משלהם.
הם מתרוממים מחלוקי
הנחל, שבו נולדו באביב
מוקדם, ומתחילים את
דרכם הארוכה ליד עצי
ארז ובין גזעי העצים
הנפולים, המכוסים
אזוב.

הדגיגים הכסופים
שוחים דרך בריכת
הבונה, שם האנפה
והלוטרה מחפשים
אותם בעין חדה.
הארז הזקן מגן על
הדגיגים הקטנים
כמו שסייעה
שומרת
עלי ועל ידידיי.

פרחים סגולים פורחים כמו כוכבים
לאורך גדת הנחל.

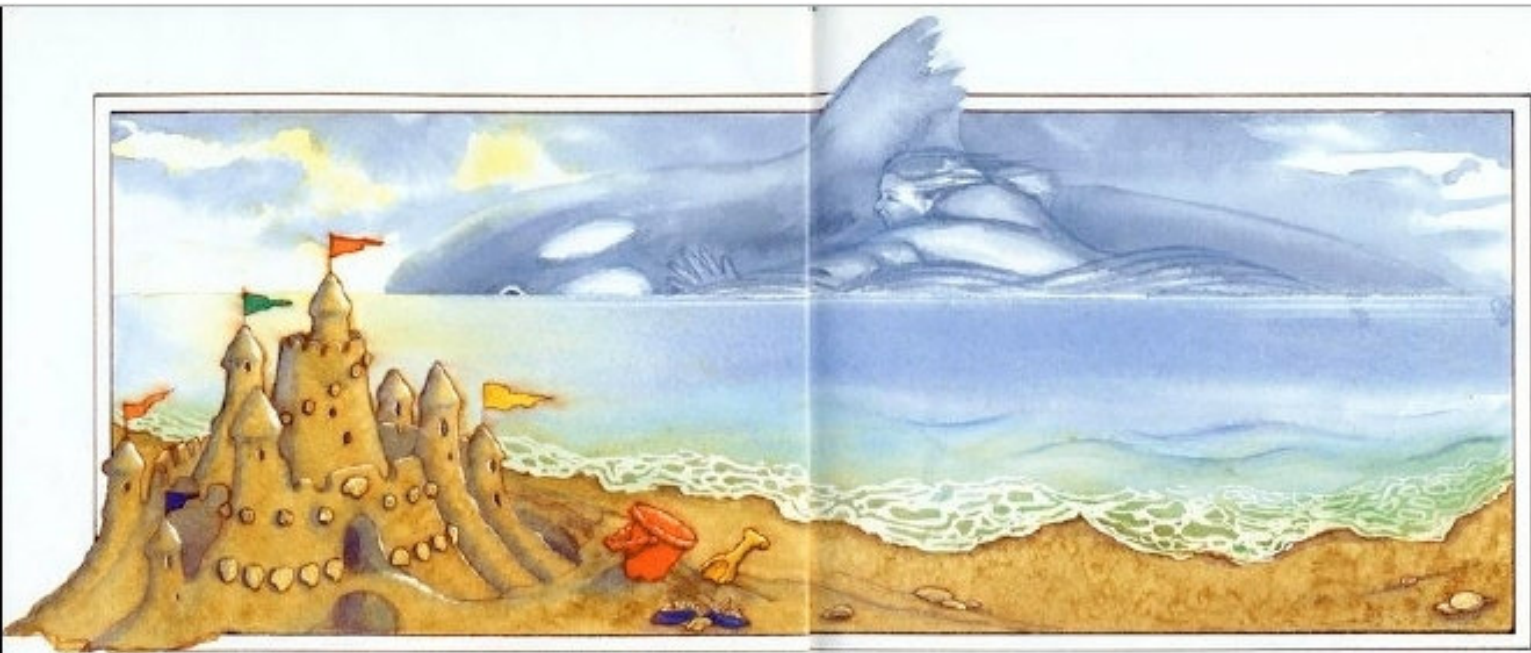
גרגירי הפטל מבשילים בשמש
לקראת הקיץ.

עלי כותרת אחדים
נופלים למים ושוחים
במורד הזרם, עד
שמתעכבים במפרצים
קטנים. גם דגיגי
האלתית שוחים במורד
הזרם עד לביצה רדודה
של המפרץ. כאן אנו
אוספים גבעולי דשא
ריחניים לקליעת סלים
לצדפים ולאוכמניות
שקטפנו.

לפני דרכם לים דגיגי
האלתית מקפצים
ומשקשקים במפרץ
ניוקווייט. אנו רוכבים
על אופניים או הולכים
ברגל למורדות
הגבעות, שם צומח
"דשא הדובים" בצלו
של הר אולימפוס.

סייעה מספרת שאדם צעיר אחד קרא
כאן ללוויתני אורקה. הם באו אליו יחד
לחוף וחזרו לים.

השמש מחממת את חוף הים ואנו
שוחים במפרץ או שטים בסירות קאנו
שלנו העשויות מעץ הארז.

גאות הקיץ באה והולכת.
כמו שמיכה גדולה היא
מכסה ומגלה צדפות
וסרטנים בתוך החול ובין
סבך אצות הים. אנו
תופסים את הסרטנים,
אוספים את הצדפות
ומכינים פיקניק על
החוף.

כשמתחילה לנשוב
הרוח הדרומית ועלי
הדולב מאדימים
מקרירות ראשונה של
סתיו, אבא שלי יוצא
לצוד אילים.

עכשיו דגי האלתית
הבוגרים חוזרים מהים.
הם שוחים אל נחלי
ההולדת שלהם, חוזרים
לנהרות ששמותיהם
דומים לשיר על בית
האלתית - הוקו, אלוה,
דונגנאד, קויקאנה,
דוסווליפס, דוקבוש,
סקוקומיש...

העיט ממתין, כפי
שעשה זאת מאות
שנים בעבר.
גם אנשינו מחכים.
אנו תופסים את
האלתית ברשתות
שלנו.
אלתית מעושנת
תספיק לנו לכל
החורף.

אנו רוקדים, וכוכבים
מופיעים בשמי הלילה,
כמו משפחות שמתאספות
לחגיגת חורף. אני
מקשיבה לתופים, מביטה
על הרקדנים במסכות
ואוכלת עוגת אוכמניות
מצוינת. קולי מתחזק
כשאני שרה את מילות
ס'קלאללאם שלמדתי
בטיולים עם סבתא סייעה.

סקיו, סקאטל, וקלומצ'ין שוחים עם דגיגי
האלתית שמחכים בנהר לאביב חדש.

ואחר כך אני נרדמת וחולמת על עונות
העבר. אור הכוכבים וצללים רוקדים
בראשי ומילות שירי סייעה.